

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 249

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 6 iulie 1998

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE ȘI LEGI			
647/1997. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a aderării României la Convenția cu privire la marcajul explozibililor plastici și în folie în scopul detectării, adoptată la Montreal la 1 martie 1991	1	140. — Lege pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 105/1957 privind abolirea muncii forțate.....	6
139. — Lege pentru aderarea României la Convenția cu privire la marcajul explozibililor plastici și în folie în scopul detectării, adoptată la Montreal la 1 martie 1991	2	Convenția nr. 105 — Convenție privind abolirea muncii forțate	6-7
Convenție cu privire la marcajul explozibililor plastici și în folie în scopul detectării	2-5	251. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 105/1957 privind abolirea muncii forțate	7
250. — Decret privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Convenția cu privire la marcajul explozibililor plastici și în folie în scopul detectării, adoptată la Montreal la 1 martie 1991	5	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
★		348. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Amenajare construcții pentru învățământ universitar, bloc S 200, calea București, la Universitatea Craiova, județul Dolj”	8
39. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 105/1957 privind abolirea muncii forțate	5	350. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Înființare distribuție de gaze naturale în comuna Balotești, județul Ilfov”	8

DECRETE ȘI LEGI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind supunerea spre ratificare Parlamentului a aderării României la Convenția cu privire la marcajul explozibililor plastici și în folie în scopul detectării, adoptată la Montreal la 1 martie 1991

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului aderarea României la Convenția cu privire la marcajul explozibililor plastici și în folie în scopul detectării, adoptată la Montreal la 1 martie 1991, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 22 decembrie 1997.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE
pentru aderarea României la Convenția cu privire la marcajul
explozibililor plastici și în folie în scopul detectării,
adoptată la Montreal la 1 martie 1991

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — România aderă la Convenția cu privire la marcajul explozibililor plastici și în folie în scopul detectării, adoptată la Montreal la 1 martie 1991.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 9 aprilie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
CRISTIAN SORIN DUMITRESCU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 iunie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
PAULA MARIA IVĂNESCU

București, 29 iunie 1998.
Nr. 139.

CONVENȚIE

cu privire la marcajul explozibililor plastici și în folie în scopul detectării*)

Statele-părți la prezenta convenție, conștiente de incidența actelor de terorism asupra securității mondiale, exprimându-și via preocupare față de actele de terorism având ca scop distrugerea în întregime a aeronavelor, a altor mijloace de transport și a țintelor, preocupate de faptul că explozibili plastici și în folie au fost utilizați pentru comiterea unor acte de terorism, considerând că marcajul explozibililor în scopul detectării ar contribui, în mod major, la prevenirea acestor acte ilicite,

recunoscând că, în scopul prevenirii acestor acte ilicite, este necesară stabilirea de urgență a unui instrument internațional care să oblige statele să adopte măsuri de natură să garanteze că explozibilii plastici și în folie sunt marcați în mod corespunzător,

ținând seama de Rezoluția 635 a Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite din 14 iunie 1989 și de Rezoluția 44/29 a Adunării Generale a Națiunilor Unite din 4 decembrie 1989, care cereau imperios Organizației Aviației Civile Internaționale să-și intensifice eforturile pentru a pune la punct un regim internațional de marcaj al explozibililor plastici și în folie în scopul detectării,

ținând seama de Rezoluția A 27-8, adoptată în unanimitate de Adunarea Organizației Aviației Civile Internaționale la cea de-a 27-a sesiune care a hotărât, acordându-i prioritate absolută, pregătirea unui nou instrument internațional cu privire la marcajul explozibililor plastici sau în folie în scopul detectării,

luând notă cu satisfacție de rolul jucat de Consiliul Organizației Aviației Civile Internaționale în pregătirea Convenției, precum și de disponibilitatea sa de a-și asuma funcțiile impuse de această convenție, sunt de acord cu următoarele dispoziții:

ARTICOLUL 1

În termenii prezentei convenții:

1. Prin *explozibil* se înțelege produsele explozive cunoscute sub denumirea de *plastic exploziv*, inclusiv explozibilii sub formă de folie suplă sau elastică, care sunt descriși în anexa tehnică la prezenta convenție.

2. Prin *agent de detectare* se înțelege substanța descrisă în anexa tehnică la prezenta convenție, care se adaugă unui explozibil pentru a-l face detectabil.

3. Prin *marcaj* se înțelege adăugarea la un explozibil a unui agent de detectare, conform anexei tehnice la prezenta convenție.

4. Prin *fabricare* se înțelege orice proces, inclusiv re-procesarea, care conduce, în final, la fabricarea explozibililor.

5. Prin *instrumente militare autorizate în mod corespunzător* se înțelege, fără ca lista să fie exhaustivă, obuze,

bombe, proiectile, mine, rachete, grenade și perforatoare, fabricate exclusiv în scopuri militare sau de poliție, în conformitate cu legile și cu reglementările statului-parte contractantă.

6. Prin *stat producător* se înțelege statul pe teritoriul cărui sunt fabricați explozibilii.

ARTICOLUL 2

Fiecare stat-parte trebuie să ia toate măsurile necesare și efective pentru interzicerea și împiedicarea fabricării pe teritoriul său a explozibililor nemarcați.

ARTICOLUL 3

Fiecare stat-parte trebuie să ia toate măsurile necesare și efective pentru interzicerea și împiedicarea intrării sau ieșirii de pe teritoriul său a explozibililor nemarcați.

2. Paragraful precedent nu se aplică în cazul transportării, în scopuri care nu sunt contrare obiectivelor prezentei convenții, de către autoritățile unui stat-parte exercitând funcții militare sau de poliție, de explozibili nemarcați asupra cărora acest stat-parte exercită un control conform paragrafului 1 al art. 4.

ARTICOLUL 4

1. Fiecare stat-parte trebuie să ia toate măsurile necesare pentru exercitarea unui control strict și efectiv asupra deținerii și transferului de explozibili nemarcați care au fost fabricați sau introduși pe teritoriul său înainte intrării în vigoare a prezentei convenții, ratificată de acest stat, pentru împiedicarea deturnării sau utilizării lor în scopuri contrare obiectivelor prezentei convenții.

2. Fiecare stat-parte trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura ca toate stocurile de explozibili care fac obiectul paragrafului 1 al prezentului articol și care nu sunt deținute de autorități exercitând funcții militare sau de poliție să fie distruse sau utilizate în scopuri care nu sunt contrare obiectivelor prezentei convenții, să fie marcate sau făcute definitiv inofensive, într-un interval de 3 ani, începând cu data intrării în vigoare a prezentei convenții pentru statul respectiv.

3. Fiecare stat-parte trebuie să ia toate măsurile necesare pentru ca toate stocurile de explozibili care fac obiectul paragrafului 1 al prezentului articol, care sunt deținute de autorități exercitând funcții militare sau de poliție și care nu sunt încorporate ca parte integrantă în cadrul unor instrumente militare autorizate în mod corespunzător, să fie distruse sau utilizate în scopuri care nu sunt contrare obiectivelor prezentei convenții, să fie marcate sau făcute definitiv inofensive, într-un interval de 15 ani, începând cu data intrării în vigoare a prezentei convenții pentru statul respectiv.

4. Fiecare stat-parte trebuie să ia măsurile necesare pentru asigurarea distrugerii, pe cât posibil, pe teritoriul său, a explozibililor nemarcați, care pot fi descoperiți și care nu sunt menționați în dispozițiile paragrafelor precedente ale prezentului articol, alții decât stocurile de explozibili nemarcați, deținute de autoritățile sale exercitând funcții militare sau de poliție și încorporate în cadrul instrumentelor militare autorizate la data intrării în vigoare a prezentei convenții pentru statul respectiv.

5. Fiecare stat-parte trebuie să ia toate măsurile necesare pentru exercitarea unui control strict și efectiv asupra deținerii și schimbului de explozibili menționați în paragraful 2 al primei părți a anexei tehnice la prezenta convenție, pentru a preveni deturnarea sau utilizarea acestora în scopuri contrare obiectivelor prezentei convenții.

6. Fiecare stat-parte trebuie să ia toate măsurile necesare pentru asigurarea distrugerii, pe cât posibil, pe teritoriul său, a explozibililor nemarcați, fabricați de la data intrării în vigoare a prezentei convenții pentru acest stat, și care nu sunt încorporați în maniera indicată la paragraful 2 alin. d) din prima parte a anexei tehnice la prezenta convenție, și a explozibililor nemarcați care nu intră sub incidența nici unui alineat din paragraful 2 menționat.

ARTICOLUL 5

1. Prin prezenta convenție se stabilește o comisie internațională tehnică a explozibililor, denumită în continuare *comisia*, compusă din minimum 15 membri și maximum 19 membri, numiți de Consiliul Organizației Aviației Civile Internaționale, denumit în continuare *Consiliul*, dintre persoanele propuse de statele-părți la prezenta convenție.

2. Membrii comisiei sunt experți cu experiență directă și substanțială în domeniul fabricării sau detectării explozibililor sau al cercetării în domeniul explozibililor.

3. Membrii comisiei sunt numiți pentru o perioadă de 3 ani, mandatul lor putând fi reînnoit.

4. Sesiunile comisiei se vor desfășura cel puțin o dată pe an la sediul Organizației Aviației Civile Internaționale.

5. Comisia adoptă regulamentul său interior, sub rezerva aprobării lui de către Consiliu.

ARTICOLUL 6

1. Comisia evaluează evoluția tehnică a fabricării, marcării și detectării explozibililor.

2. Comisia, prin intermediul Consiliului, comunică concluziile sale statelor-părți și organizațiilor internaționale interesate.

3. La nevoie, comisia prezintă Consiliului recomandări privind amendamentele la anexa tehnică la prezenta convenție. Comisia se va strădui să ia decizii, prin consens, în ceea ce privește aceste recomandări. În caz de neînțelegeri, aceste decizii sunt luate cu o majoritate de două treimi a membrilor comisiei.

4. Consiliul poate, la recomandarea comisiei, să propună statelor-părți amendamente la anexa tehnică la prezenta convenție.

ARTICOLUL 7

1. Fiecare stat-parte poate, în următoarele 90 de zile de la data notificării unui amendament la anexa tehnică la prezenta convenție, să comunice observațiile sale Consiliului. Consiliul transmite aceste observații cât mai curând posibil comisiei, în scopul examinării.

2. Comisia examinează avizele statelor-părți, exprimate conform paragrafului precedent, și face un raport către Consiliu. Consiliul, după examinarea raportului comisiei, ținând seama de natura amendamentului și de observațiile statelor-părți, inclusiv ale statelor producătoare, poate propune amendamentul spre aprobare tuturor statelor-părți.

3. Dacă amendamentul propus nu a fost respins de către cinci sau mai multe state-părți printr-o notificare scrisă, adresată Consiliului în următoarele 90 de zile de la data notificării amendamentului de către Consiliu, el este considerat ca fiind adoptat și intră în vigoare 180 de zile mai târziu sau după o perioadă prevăzută în amendamentul propus pentru statele-părți care nu l-au respins în mod expres.

4. Statele-părți care au respins în mod expres amendamentul propus pot, în consecință, depunând un instrument de acceptare sau de aprobare, să-și exprime consimțământul de a fi obligate față de dispozițiile amendamentului.

5. Dacă cinci sau mai multe state-părți se opun amendamentului propus, Consiliul îl returnează comisiei pentru reexaminare.

6. Dacă amendamentul propus a fost adoptat în conformitate cu paragraful 3 al prezentului articol, Consiliul poate, de asemenea, să convoace o conferință cu toate statele-părți.

ARTICOLUL 8

1. Statele-părți comunică Consiliului, dacă este posibil, informații care ar ajuta comisia să-și îndeplinească funcțiile prevăzute în termenii paragrafului 1 al art. 6.

2. Statele-părți vor informa Consiliul despre măsurile pe care le-au luat pentru a pune în practică dispozițiile prezentei convenții. Consiliul comunică aceste informații tuturor statelor-părți și organizațiilor internaționale interesate.

ARTICOLUL 9

Consiliul, în cooperare cu statele-părți și cu organizațiile internaționale interesate, ia măsurile necesare pentru facilitarea punerii în practică a prezentei convenții, respectiv acordarea asistenței tehnice, precum și măsurile care să permită schimburi de informații privind evoluția tehnică a marcării și detectării explozibililor.

ARTICOLUL 10

Anexa tehnică la prezenta convenție face parte integrantă din prezenta convenție.

ARTICOLUL 11

1. Orice diferend între statele-părți privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, care nu poate fi soluționat pe calea negocierilor va fi supus arbitrajului, la cererea unuia dintre ele. Dacă în termen de 6 luni de la data cererii arbitrajului părțile nu ajung să se pună de acord cu organizarea arbitrajului, una dintre ele poate supune diferendul Curții Internaționale de Justiție, depunând o cerere în conformitate cu Statutul Curții.

2. Orice stat va putea, în momentul în care va semna, va ratifica, va accepta sau va adera la această convenție, să declare că nu se consideră obligat față de dispozițiile paragrafului precedent. Celelalte state-părți nu vor fi obligate prin dispozițiile sus-menționate față de statele-părți care au formulat rezerve față de acestea.

3. Orice stat-parte care a formulat rezerve în conformitate cu dispozițiile paragrafului precedent va putea retrage în orice moment aceste rezerve printr-o notificare adresată depozitarului.

ARTICOLUL 12

Cu excepția cazului prevăzut la art. 11, nu poate fi formulată nici un fel de rezervă față de prezenta convenție.

ARTICOLUL 13

1. Prezenta convenție va fi supusă spre semnare la 1 martie 1991 statelor participante la Conferința Internațională a Dreptului Aerian, desfășurată la Montreal în perioada 12 februarie—1 martie 1991. După data de 1 martie 1991, ea va fi deschisă spre semnare tuturor statelor la sediul Organizației Aviației Civile Internaționale până la intrarea sa în vigoare, conform paragrafului 3 al prezentului articol. Orice stat care nu a semnat convenția poate adera la ea în orice moment.

2. Prezenta convenție este supusă spre ratificare, acceptare, aprobare sau aderare tuturor statelor. Instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare vor fi depuse la Organizația Aviației Civile Internaționale, desemnată ca depozitar. Depunând instrumentul său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, fiecare stat declară dacă este sau nu un stat producător.

3. Prezenta convenție intră în vigoare în a 60-a zi de la data depunerii celui de-al 35-lea instrument de ratificare, de

aprobare sau de aderare la depozitar, cu condiția ca cel puțin cinci dintre state să fi declarat, conform paragrafului 2 din prezentul articol, că sunt state producătoare. Dacă 35 de instrumente de ratificare sunt depuse înainte de depunerea instrumentelor lor de către cinci state producătoare, prezenta convenție intră în vigoare în a 60-a zi de la data depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare de către cel de-al 5-lea stat producător.

4. Pentru celelalte state prezenta convenție va intra în vigoare la 60 de zile de la data depunerii instrumentelor lor de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

5. După intrarea sa în vigoare, prezenta convenție va fi înregistrată de depozitar conform dispozițiilor art. 102 din Carta Națiunilor Unite și dispozițiilor art. 83 din Convenția privind aviația civilă internațională (Chicago, 1944).

ARTICOLUL 14

Depozitarul va notifica fără întârziere tuturor semnatarilor și statelor-părți:

1. fiecare semnare a prezentei convenții și data semnării;

2. fiecare depunere a unui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, precum și data depunerii, indicând, în mod expres, dacă statul s-a declarat ca fiind un stat producător;

3. data intrării în vigoare a prezentei convenții;

4. data intrării în vigoare a oricărui amendament la prezenta convenție sau la anexa tehnică la aceasta;

5. orice denunțare făcută în virtutea art. 15;

6. orice declarație făcută în virtutea paragrafului 2 al art. 11.

ARTICOLUL 15

1. Fiecare stat-parte poate denunța prezenta convenție pe calea notificării scrise, adresată depozitarului.

2. Denunțarea va intra în vigoare după 180 de zile de la data primirii notificării scrise.

Drept pentru care, subsemnații plenipotențari, autorizați în mod corespunzător, au semnat prezenta convenție.

Redactată la Montreal, la 1 martie 1991, în 5 exemplare originale, în limbile franceză, engleză, spaniolă, rusă și arabă.

ANEXĂ TEHNICĂ

Partea I

Descrierea explozibililor

I. Explozibilii la care se face referire în art. 1 paragraful 1 din prezenta convenție sunt cei care:

a) sunt alcătuiți din unul sau mai mulți explozibili puternici, care, în formă pură, au presiunea de vaporizare mai mică de 10^{-4} Pa la o temperatură de 25°C;

b) sunt alcătuiți cu ajutorul unui liant; și

c) se prezintă ca un amestec maleabil sau flexibil la temperatura normală a camerei.

II. Următorii explozibili, chiar și cei descriși în paragraful I al acestei părți, nu pot fi considerați ca fiind explozibili atâta timp cât aceștia continuă să fie păstrați sau folosiți pentru scopurile specificate mai jos sau rămân încorporați, așa cum se specifică, respectiv acei explozibili care:

a) sunt produși sau păstrați în cantități limitate numai atunci când sunt folosiți exclusiv în scopul cercetării autorizate, dezvoltării sau testării unor explozibili noi sau perfecționați;

b) sunt produși sau păstrați în cantități limitate numai atunci când sunt folosiți exclusiv în scopul cercetării autorizate, dezvoltării sau testării unor explozibili noi sau perfecționați;

zate, în pregătirea detectării explozibililor și/sau al dezvoltării sau al testării echipamentelor de detectare a explozibililor;

c) sunt produși sau păstrați în cantități limitate numai atunci când sunt folosiți în cercetări autorizate pentru scopuri științifice; sau

d) sunt destinați spre a fi încorporați ca parte integrantă a echipamentelor militare autorizate pe teritoriul statului producător, într-un interval de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei convenții pentru statul respectiv. Aceste dispozitive produse în această perioadă de 3 ani trebuie autorizate din punct de vedere militar, în conformitate cu paragraful 4 al art. 4 din prezenta convenție.

III. În această parte:

— *modul de autorizare*, în paragraful II lit. a), b) și c), înseamnă acordarea permisiunii în concordanță cu legile și cu regulamentele statului-parte semnatar; și

— *explozibilii perfecționați* includ, dar nu sunt limitați la ciclotetrametilentetranitramină (HMX), tetranitrat de pentaeritrol și pentaeritrol tetranitrat, și a celor menționați în anexa tehnică.

Partea a II-a
Agenți de detecție

Un agent de detecție este orice fel de substanță cuprinsă în tabelul următor. Se intenționează ca agenții de detecție descriși în acest tabel să fie folosiți pentru a spori

detectabilitatea explozibililor prin detectarea vaporilor. În orice caz, introducerea unui agent de detecție într-un explozibil trebuie făcută în așa fel încât să se ajungă la o distribuție omogenă a produsului finit. Concentrația minimă a agentului de detecție în produsul finit, în timpul producerii, este indicată în tabelul următor.

Agentul de detecție	Formula moleculară	Greutatea moleculară	Concentrația minimă (% masă)
dinitrat de etilenglicol (EGDN)	$C_2H_4(NO_3)_2$	152	0,2
2,3-dimetil 2,3-dinitrobutan (DMNB)	$C_6H_{12}(NO_2)_2$	176	0,1
para-mononitrotoluen (p-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5
orto-mononitrotoluen (o-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5

Orice explozibil care, în urma fabricării, conține oricare dintre agenții de detecție descriși mai sus, dar la un nivel minim de concentrație cerut, va trebui să fie marcat în mod corespunzător.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aderarea României
la Convenția cu privire la marcajul explozibililor plastici
și în folie în scopul detectării, adoptată la Montreal
la 1 martie 1991**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aderarea României la Convenția cu privire la marcajul explozibililor plastici și în folie în scopul detectării, adoptată la Montreal la 1 martie 1991, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 27 iunie 1998.
Nr. 250.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției
Organizației Internaționale a Muncii nr. 105/1957
privind abolirea muncii forțate**

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 105/1957 privind abolirea muncii forțate și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 20 ianuarie 1998.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

LEGE
**pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale
a Muncii nr. 105/1957 privind abolirea muncii forțate**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția nr. 105 privind abolirea muncii forțate, adoptată la Geneva la 25 iunie 1957 de Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 21 aprilie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 iunie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
PAULA MARIA IVĂNESCU

București, 29 iunie 1998.
Nr. 140.

CONVENȚIA Nr. 105
Convenție privind abolirea muncii forțate*)

Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii, convocată la Geneva de Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii și reunită, la 5 iunie 1957, în cea de-a 40-a sesiune a sa, după ce a examinat problema muncii forțate, care constituie al 4-lea punct pe ordinea de zi a sesiunii, după ce a luat notă de dispozițiile Convenției asupra muncii forțate, 1930, după ce a luat notă de Convenția din 1926 referitoare la sclavaj, care prevede că trebuie luate toate măsurile necesare pentru a evita ca munca forțată sau obligatorie să nu conducă la condiții analoage sclaviei, și de Convenția suplimentară din 1956 privind abolirea sclavajului, a traficului de sclavi și a instituțiilor și practicilor similare sclavajului, care are ca obiect abolirea completă a servituzii și robiei pentru datorii, după ce a luat notă de Convenția asupra protecției salariului, 1949, care prevede că salariile vor fi plătite în mod regulat și care interzice modalitățile de plată ce privează lucrătorul de posibilitatea reală de a înceta raportul de muncă, după ce a decis adoptarea altor propuneri referitoare la abolirea anumitor forme de muncă forțată sau obligatorie, care constituie o violare a drepturilor omului, prevăzute de Carta Națiunilor Unite și enunțate în Declarația Universală a Drepturilor Omului, după ce a decis ca aceste propuneri să ia forma unei convenții internaționale, adoptă astăzi, 25 iunie 1957, convenția de mai jos, care va fi denumită Convenția privind abolirea muncii forțate, 1957.

ARTICOLUL 1

Fiecare membru al Organizației Internaționale a Muncii care ratifică prezenta convenție se angajează să abolească munca forțată sau obligatorie și să nu recurgă la ea sub nici o formă:

- a) ca măsură de constrângere sau de educație politică ori ca sancțiune la adresa persoanelor care au exprimat sau exprimă anumite opinii politice sau își manifestă opoziția ideologică față de ordinea politică, socială sau economică stabilită;
- b) ca metodă de mobilizare și de utilizare a mâinii de lucru în scopul dezvoltării economice;
- c) ca măsură de disciplină a muncii;
- d) ca pedeapsă pentru participarea la greve;
- e) ca măsură de discriminare rasială, socială, națională sau religioasă.

ARTICOLUL 2

Fiecare membru al Organizației Internaționale a Muncii, care ratifică prezenta convenție, se angajează să ia măsuri eficiente în vederea abolirii imediate și complete a muncii forțate sau obligatorii, așa cum este descrisă aceasta la art. 1 din prezenta convenție.

Dispoziții finale

ARTICOLUL 3

Ratificările oficiale ale prezentei convenții vor fi comunicate directorului general al Biroului Internațional al Muncii și vor fi înregistrate de către acesta.

ARTICOLUL 4

1. Prezenta convenție nu îi va obliga decât pe membrii Organizației Internaționale a Muncii a căror ratificare va fi înregistrată de către directorul general al Biroului Internațional al Muncii.

2. Ea va intra în vigoare după 12 luni de la data la care ratificările a doi membri vor fi fost înregistrate de directorul general.

3. În continuare, această convenție va intra în vigoare, pentru fiecare membru, după 12 luni de la data la care ratificarea sa va fi fost înregistrată.

ARTICOLUL 5

1. Fiecare membru al Organizației Internaționale a Muncii, care a ratificat prezenta convenție, poate să o denunțe la expirarea unei perioade de 10 ani de la data intrării inițiale în vigoare a acesteia, printr-un act comunicat directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrat de către acesta. Denunțarea nu va avea efect decât după un an de la înregistrarea actului.

2. Fiecare membru care a ratificat prezenta convenție și care, în termen de un an de la expirarea perioadei de 10 ani menționate la paragraful precedent, nu va face uz de dreptul de denunțare prevăzut de prezentul articol va fi obligat pentru o nouă perioadă de 10 ani și, în continuare, va putea să denunțe prezenta convenție la expirarea fiecărei perioade de 10 ani, în condițiile prevăzute în prezentul articol.

ARTICOLUL 6

1. Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va notifica tuturor membrilor Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea tuturor ratificărilor, declarațiilor și denunțurilor care îi vor fi comunicate de către membrii Organizației Internaționale a Muncii.

2. Notificând membrilor Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea celei de-a doua ratificări care îi va fi fost comunicată, directorul general va atrage atenția membrilor acesteia asupra datei la care prezenta convenție va intra în vigoare.

ARTICOLUL 7

Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va comunica secretarului general al Națiunilor Unite, în scopul înregistrării, în conformitate cu art. 102 al Cartei Națiunilor Unite, informații complete cu privire la toate ratificările, declarațiile și actele de denunțare pe care le-a înregistrat în conformitate cu articolele precedente.

ARTICOLUL 8

La expirarea fiecărei perioade de 10 ani, începând cu data intrării în vigoare a prezentei convenții, Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii va prezenta Conferinței generale un raport asupra aplicării prezentei convenții și va examina dacă este cazul să înscrie pe ordinea de zi a conferinței problema revizuirii totale sau parțiale a convenției.

ARTICOLUL 9

1. În cazul în care Conferința generală va adopta o nouă convenție având ca obiect revizuirea totală sau parțială a prezentei convenții și dacă noua convenție nu dispune altfel:

a) ratificarea de către un membru a noii convenții având ca obiect revizuirea va antrena, de plin drept și independent de prevederile art. 5, denunțarea imediată a prezentei convenții, sub rezerva ca noua convenție asupra revizuirii să fi intrat în vigoare;

b) începând de la data intrării în vigoare a noii convenții având ca obiect revizuirea, prezenta convenție va înceta să fie deschisă ratificării de către membri.

2. Prezenta convenție va rămâne în orice caz în vigoare, în forma și conținutul său, pentru membrii care vor fi ratificat-o și care nu vor ratifica convenția având ca obiect revizuirea.

ARTICOLUL 10

Versiunile în limbile franceză și engleză ale textului prezentei convenții au aceeași valoare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției
Organizației Internaționale a Muncii nr. 105/1957
privind abolirea muncii forțate**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 105/1957 privind abolirea muncii forțate și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 27 iunie 1998.
Nr. 251.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Amenajare construcții pentru învățământ universitar, bloc S 200, calea București,
la Universitatea Craiova, județul Dolj“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Amenajare construcții pentru învățământ universitar, bloc S 200, calea București, la Universitatea Craiova, județul Dolj“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului de stat și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

p. Ministrul educației naționale,
Mihai Korca,
secretar de stat

Ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului,
Nicolae Noica
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 30 iunie 1998.
Nr. 348.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Înființare distribuție de gaze naturale în comuna Balotești, județul Ilfov“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Înființare distribuție de gaze naturale în comuna Balotești, județul Ilfov“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru Administrație Publică Locală,
Vlad Roșca
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu
Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

București, 30 iunie 1998.
Nr. 350.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.

